

[Fogh Rasmussen]

og orlov i et omfang, som regeringen ikke havde forventet, og at det ville have udløst en stigning i bruttoskatten allerede i 1995, hvis regeringen ikke var kommet med dette lovforslag. Det er det ene sigte med regeringens lovforslag, nemlig at dække over, at pengene fosser ud til orlov, aktivering og andre ting.

Det andet sigte med forslaget er at sikre, at der i fremtiden kan ske modregning i dagpengebesparelser af øgede udgifter til orlov og aktivering, så bruttoskatten aldrig kan sættes ned, sådan som det ellers var forudsat, da den blev vedtaget. Jeg vil gerne spørge, om fru Anne-Marie Meldgaard ikke kan bekræfte, at det i virkeligheden er sådan, sagen forholder sig.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Der er jo ikke noget nyt i de påstande, der kommer fra både Venstres og De Konservatives side i denne sag. Det er ligesom blevet meget, meget vigtigt for Venstre og De Konservative at få præciseret, at vi ikke har hold i noget som helst omkring arbejdsmarkedsbidragene.

Jeg vil da indrømme, at jeg synes ikke, det var det værste, der kunne ske, hvis vi får cementeret, at bruttoskatten er kommet for at blive; for min skyld måtte den gerne udvides meget. Men jeg vil gerne afkræfte, at det er et spørgsmål om, at pengene fosser ud af statskassen; det er lige præcis det, vi prøver at dæmme op for.

Jeg synes ikke, det er nogen ulykkelig situation at komme i, at der sker en kolossal udvikling i aktiveringen, og det er netop for at dæmme op og holde den inden for de fastlagte rammer – og i hvert fald give garanti for, at der ikke sker en udvidelse af de procentsatser, vi har aftalt i forbindelse med skattereformen – at dette forslag er blevet fremsat.

Skatteministeren (Stavad):

Man behøver jo ikke at have fulgt denne debat så voldsomt meget for at kunne fornemme, at der er nogle, der åbenbart har til intention at fortsætte med at skabe forvirring og misinformere om, hvad det er for et lovforslag, og hvordan arbejdsmarkedsbidraget virker i sin helhed.

Når hr. Kirkegaard eksempelvis mener, at regeringen løber fra noget, kan det klart afkræftes. Hvis hr. Kirkegaard tager det citat,

som han henviste til, ville det være en situation, der kun indtræder, når Dagpengefonden er helt finansieret. På samme måde vil der som følge af lovforslaget her også ske bidragsnedsættelse, såfremt man med de fastlagte procenter får overskud på Dagpengefonden – den fond, der senest vil være fuldt finansieret.

Så forskellen på det, som jeg forstår at hr. Kirkegaard har betragtet som et løfte – og det løfte er der fortsat – er, at med vedtagelsen af det lovforslag, vi her har til første behandling, vil der ikke kunne ske stigninger ud over dem, der blev fastlagt i lovgivningen i juni 1993. Men såfremt udgifterne bliver mindre end det, der opkræves med de fastsatte procenter, nedsættes procenten; der er altså et loft, som sikrer, at den ikke kan stige ud over det fastsatte. Men såfremt udgifterne bliver mindre, end de fastsatte procenter indbringer, nedsættes procenterne. Der er altså tale om en sikkerhed for nedsættelse, men også en garanti for, at der ikke kan ske stigninger til og med 1998 ud over dem, der er fastsat.

Og derfor vil jeg også sige, at hr. Fogh Rasmussens konstateringer er nøjagtig lige så lodret forkerte, som de har været tidligere, når de er blevet gentaget gang efter gang. Der blev sagt, at vi her har et lovforslag, der skal sikre, at bruttoskatten aldrig kan falde, men kun kan stige. Forholdet er det modsatte, hr. Fogh Rasmussen; forslaget sikrer, at i hvert fald indtil det hele er kørt ind, kan den ikke stige ud over de fastsatte procenter, og såfremt der er et mindre udgiftsbehov, nedsættes den.

Så enten er hr. Fogh Rasmussen ude på at forsøge at misinformere, eller også har hr. Fogh Rasmussen simpelt hen ikke forstået, hvad det går ud på. Indtil det modsatte er bevist, vil jeg tro, at hr. Fogh Rasmussen har forstået, hvad det drejer sig om, og derfor må jeg også sige, at hvis det var sådan, at der var bare en lillebitte smule anstændighed hos oppositionen i denne sag, ville man være startet med at takke for, at nogle af de synspunkter, som også oppositionen har fremført på en række områder, er imødekommet i det pågældende forslag, og at man derfor med stor glæde og fornøjelse kunne støtte det.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Ja, forvirringen blev nu ikke mindre efter